

Институт за
БЪЛГАРСКА
ЛИТЕРАТУРА

41.

Обичамъ твоите приказки нечути
Приказки на тъмните гори
Припъвани отъ вѣтъра студенъ,
Сакровища на вѣчни канари,
И пѣсните на старите хайдути.

Обичамъ те, когато гръмъ пропой
Съсъ своя басъ въ бездънния ти ширъ
Когато странни екъ горитъ ти огласи
^{Х/}Чередятъ ли светкавици безспиръ^{Х/}
Небето въ мъжа сълзи попадай^{Х/}
ли пролай

Обичамъ те когато блѣденъ ликъ
Задъ нѣкакви тайнствени палати
Покаже луний сърпъ надъ стримни канари
И съ блѣсака скалистий брѣгъ позлати
Съ окраси чудни лунния свѣтликъ.

^{Х/} Трудно за разчитане. "Чередать" е най-близкия разчет.
^{Дж/} Смисъл може да бъде "Че редятъ ли ..."
Поправката е направена със черен молив.

Дж

ИНСТИТУТ ЗА
БЪЛГАРСКА
ЛИТЕРАТУРА